

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia psychologicznego dla dziecka

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) powinna poinformować klub dziecięcy o obserwowanych trudnościach lub potrzebie wsparcia psychologicznego dziecka.

Zapisz zgłoszenie potrzeby wsparcia psychologicznego w dokumentacji, uwzględniając datę, informacje kontaktowe osoby zgłaszającej i powód zgłoszenia.

Skontaktuj się z rodzicami dziecka, aby omówić ich obawy, trudności lub potrzebę wsparcia. Słuchaj uważnie i staraj się zrozumieć sytuację rodziny.

Jeśli rodzice zgadzają się na wsparcie psychologiczne dla dziecka, sporządź odpowiednią dokumentację potwierdzającą ich zgodę.

Współpracuj z psychologiem lub specjalistą ds. edukacji specjalnej, jeśli klub dziecięcy ma dostęp do takich zasobów. Konsultacja specjalisty może pomóc w zrozumieniu potrzeb dziecka i opracowaniu planu wsparcia.

Raz ustalone potrzeby dziecka, współpracuj z psychologiem lub specjalistą, aby przeprowadzić ewaluację dziecka i ocenić jego potrzeby oraz ewentualne trudności. Ewaluacja może obejmować obserwacje, rozmowy z dzieckiem i rodzicami oraz ewentualnie testy psychologiczne.

Opracuj plan wsparcia, który może obejmować sesje terapeutyczne, zajęcia grupowe, dostosowanie programu edukacyjnego lub inne działania dostosowane do potrzeb dziecka.

Informuj rodziców na bieżąco o postępach i działaniach podejmowanych w celu wsparcia ich dziecka. Współpracuj z nimi i zachęcaj ich do aktywnego udziału w procesie wsparcia.

Współpracuj z opiekunami, aby zapewnić spójne podejście do wsparcia dziecka. Dziel się wskazówkami i strategiami, które można wdrożyć w codziennej pracy z dzieckiem.

Regularnie ewaluj postępy dziecka i aktualizuj plan wsparcia w miarę potrzeb. Działania powinny być dostosowywane do zmieniających się potrzeb dziecka.

Zachowaj poufność informacji dotyczących dziecka i respektuj jego prawa. Wszelkie informacje o dziecku powinny być traktowane z najwyższym szacunkiem i zachowaniem poufności.

Zapewnij dziecku odpowiednie wsparcie psychologiczne i emocjonalne, aby pomóc mu radzić sobie z trudnościami i rozwijać umiejętności społeczne.

Regularnie monitoruj postępy dziecka i oceniaj, czy plan wsparcia jest skuteczny, dokonując odpowiednich korekt.

W sytuacji gdy klub dziecięcy nie dysponuje psychologiem należy wskazać w formie pisemnej rodzicom/opiekunom prawnym potrzebę konsultacji dziecka w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie MEN w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia logopedycznego dla dziecka

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) powinna poinformować klub dziecięcy o obserwowanych trudnościach w rozwoju mowy lub potrzebie wsparcia logopedycznego dla dziecka.

Zapisz zgłoszenie potrzeby wsparcia logopedycznego w dokumentacji, uwzględniając datę, informacje kontaktowe osoby zgłaszającej i powód zgłoszenia.

Skontaktuj się z rodzicami dziecka, aby omówić ich obawy, trudności lub potrzebę wsparcia logopedycznego. Słuchaj uważnie i staraj się zrozumieć sytuację rodziny.

Jeśli rodzice zgadzają się na wsparcie logopedyczne dla dziecka, sporządź odpowiednią dokumentację potwierdzającą ich zgodę.

Współpracuj z logopedą lub specjalistą ds. terapii logopedycznej, jeśli klub dziecięcy ma dostęp do takich zasobów. Konsultacja logopedy może pomóc w zrozumieniu potrzeb dziecka i opracowaniu planu wsparcia.

Wspólnie z logopedą przeprowadź ewaluację mowy dziecka, aby ocenić obecny stan rozwoju mowy i komunikacji. Ewaluacja może obejmować obserwacje, rozmowy z dzieckiem i rodzicami oraz testy logopedyczne.

Opracuj plan wsparcia logopedycznego, który może obejmować sesje terapeutyczne, ćwiczenia logopedyczne, zabawy słowne oraz inne działania dostosowane do potrzeb dziecka.

Informuj rodziców na bieżąco o postępach i działaniach podejmowanych w celu wsparcia rozwoju mowy ich dziecka. Współpracuj z nimi i zachęcaj ich do aktywnego udziału w procesie wsparcia logopedycznego.

Współpracuj z opiekunami, aby zapewnić spójne podejście do wsparcia rozwoju mowy dziecka. Dziel się wskazówkami i strategiami, które można wdrożyć w codziennej pracy z dzieckiem.

Regularnie ewaluj postępy dziecka i aktualizuj plan wsparcia logopedycznego w miarę potrzeb. Działania powinny być dostosowywane do zmieniających się potrzeb dziecka.

Zachowaj poufność informacji dotyczących dziecka i respektuj prawa rodziców i dziecka. Wszelkie informacje o dziecku powinny być traktowane z najwyższym szacunkiem i zachowaniem poufności.

Regularnie monitoruj postępy dziecka i oceniaj, czy plan wsparcia logopedycznego jest skuteczny, dokonując odpowiednich korekt.

Jeśli to konieczne, współpracuj z zewnętrznymi specjalistami, takimi jak logopedzi pracujący poza placówką, aby zapewnić dziecku wsparcie na odpowiednim poziomie.

W sytuacji gdy klub dziecięcy nie dysponuje logopedą należy wskazać w formie pisemnej rodzicom/opiekunom prawnym potrzebę konsultacji dziecka w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia pedagogicznego

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) powinna poinformować klub dziecięcy o obserwowanych trudnościach dziecka w nauce/rozwoju, zachowaniu lub potrzebie wsparcia pedagogicznego.

Zapisz zgłoszenie potrzeby wsparcia pedagogicznego w dokumentacji, uwzględniając datę, informacje kontaktowe osoby zgłaszającej i powód zgłoszenia.

Skontaktuj się z rodzicami dziecka, aby omówić ich obawy, trudności lub potrzebę wsparcia pedagogicznego. Słuchaj uważnie i staraj się zrozumieć sytuację rodziny.

Jeśli rodzice zgadzają się na wsparcie pedagogiczne dla dziecka, sporządź odpowiednią dokumentację potwierdzającą ich zgodę.

Współpracuj z pedagogiem lub specjalistą ds. edukacji specjalnej, jeśli placówka ma dostęp do takich zasobów. Konsultacja specjalisty może pomóc w zrozumieniu potrzeb dziecka i opracowaniu planu wsparcia.

Raz ustalone potrzeby dziecka, współpracuj z pedagogiem lub specjalistą, aby przeprowadzić ewaluację dziecka i ocenić jego potrzeby oraz ewentualne trudności. Ewaluacja może obejmować obserwacje, rozmowy z dzieckiem i rodzicami oraz ewentualnie testy diagnozujące.

Opracuj plan wsparcia pedagogicznego, który może obejmować dodatkowe zajęcia edukacyjne, indywidualne lub grupowe, dostosowanie programu nauczania, a także środki wspierające rozwój umiejętności społecznych.

Informuj rodziców na bieżąco o postępach i działaniach podejmowanych w celu wsparcia rozwoju dziecka. Współpracuj z nimi i zachęcaj ich do aktywnego udziału w procesie wsparcia pedagogicznego.

Współpracuj z opiekunami, aby zapewnić spójne podejście do wsparcia rozwoju dziecka. Dziel się wskazówkami i strategiami, które można wdrożyć w codziennej pracy z dzieckiem.

Regularnie ewaluuj postępy dziecka i aktualizuj plan wsparcia pedagogicznego w miarę potrzeb. Działania powinny być dostosowywane do zmieniających się potrzeb dziecka.

Regularnie monitoruj postępy dziecka i oceniaj, czy plan wsparcia pedagogicznego jest skuteczny, dokonując odpowiednich korekt.

Zachowaj poufność informacji dotyczących dziecka i respektuj prawa rodziców oraz dziecka. Wszelkie informacje o dziecku powinny być traktowane z najwyższym szacunkiem i zachowaniem poufności.

Jeśli to konieczne, współpracuj z zewnętrznymi specjalistami, takimi jak pedagodzy, psychologowie lub inni eksperci, aby zapewnić dziecku wsparcie na odpowiednim poziomie.

W sytuacji gdy klub dziecięcy nie dysponuje pedagogiem należy wskazać w formie pisemnej rodzicom/opiekunom prawnym potrzebę konsultacji dziecka w poradni psychologiczno-pedagogicznej.

Podstawa prawna:

Rozporządzenie MEN w sprawie zasad organizacji i udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia dla dzieci z niepełnosprawnościami

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) informuje klub dziecięcy o potrzebie wsparcia dla dziecka z niepełnosprawnością.

Przeprowadź rozmowę z rodzicami dziecka, aby uzyskać więcej informacji na temat rodzaju niepełnosprawności dziecka, jego potrzeb i celów rozwoju.

Przeprowadź indywidualną ocenę dziecka, aby określić jego umiejętności, potrzeby edukacyjne i socjalne.

Jeśli to konieczne, współpracuj z zewnętrznymi specjalistami, takimi jak terapeuci, psycholodzy, logopedzi itp., aby uzyskać dodatkową wiedzę i wsparcie.

Opracuj plan indywidualnego wsparcia który będzie dostosowany do potrzeb dziecka. Plan powinien uwzględniać cele rozwoju, metody nauczania, terminy i monitorowanie postępów.

Przeszkol opiekunki oraz personel placówki w zakresie pracy z dziećmi z niepełnosprawnością. Daj im wskazówki dotyczące dostosowania programu nauczania i środowiska do potrzeb tych dzieci.

Dostosuj środowisko placówki, w tym meble, materiały dydaktyczne i infrastrukturę, aby były dostępne i bezpieczne dla dzieci z niepełnosprawnościami.

Regularnie monitoruj postępy dziecka i dostosowuj plan wsparcia w miarę potrzeb. Śledź osiągnięcia i udostępniaj informacje rodzicom.

Zachowaj otwartą komunikację z rodzicami i konsultuj się z nimi na temat postępów i zmian w planie wsparcia.

Promuj integrację dziecka z niepełnosprawnością w grupie rówieśniczej. Zachęcaj inne dzieci do akceptacji i wsparcia rówieśnika z niepełnosprawnością.

Zapewnij rodzicom możliwość udziału w spotkaniach i konsultacjach dotyczących rozwoju ich dziecka oraz współpracy z placówką.

Podstawa prawna: Konwencja o Prawach Dziecka

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia dla dzieci z innego kraju lub kultury

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) informuje klub dziecięcy o potrzebie wsparcia dla dziecka z innego kraju lub kultury.

Przeprowadź rozmowę z rodzicami dziecka, aby uzyskać więcej informacji na temat kultury, tradycjach dziecka, jego potrzeb i celów rozwoju.

Przeprowadź indywidualną ocenę dziecka, aby określić jego umiejętności, potrzeby edukacyjne i socjalne.

Jeśli to konieczne, współpracuj z zewnętrznymi specjalistami, takimi jak terapeuci, psycholodzy, logopedzi itp., aby uzyskać dodatkową wiedzę i wsparcie.

Opracuj plan indywidualnego wsparcia który będzie dostosowany do potrzeb dziecka. Plan powinien uwzględniać cele rozwoju, metody nauczania, terminy i monitorowanie postępów.

Przeszkol opiekunki i personel placówki w zakresie pracy z dziećmi z innego kraju lub kultury. Daj im wskazówki dotyczące dostosowania programu nauczania i środowiska do potrzeb tych dzieci.

Dostosuj środowisko placówki, materiały dydaktyczne i infrastrukturę, aby były dostępne dla dzieci z innego kraju lub kultury

Regularnie monitoruj postępy dziecka i dostosowuj plan wsparcia w miarę potrzeb. Śledź osiągnięcia i udostępniaj informacje rodzicom.

Zachowaj otwartą komunikację z rodzicami i konsultuj się z nimi na temat postępów i zmian w planie wsparcia.

Promuj integrację dziecka z innego kraju lub kultury w grupie rówieśniczej. Zachęcaj inne dzieci do akceptacji i wsparcia rówieśnika z innego kraju lub kultury

Zapewnij rodzicom możliwość udziału w spotkaniach i konsultacjach dotyczących rozwoju ich dziecka oraz współpracy z placówką

Podstawa prawna: Konwencja o Prawach Dziecka

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia dla dzieci z problemami emocjonalnymi

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) informuje klub dziecięcy o potrzebie wsparcia dla dziecka z problemami emocjonalnymi

Przeprowadź rozmowę z rodzicami dziecka, aby uzyskać więcej informacji na temat problemów emocjonalnych dziecka, jego potrzeb i celów rozwoju.

Przeprowadź indywidualną ocenę dziecka, aby określić jego umiejętności, potrzeby edukacyjne i socjalne.

Jeśli to konieczne, współpracuj z zewnętrznymi specjalistami, takimi jak terapeuci, psycholodzy, logopedzi itp., aby uzyskać dodatkową wiedzę i wsparcie.

Opracuj plan indywidualnego wsparcia który będzie dostosowany do potrzeb dziecka. Plan powinien uwzględniać cele rozwoju, metody nauczania, terminy i monitorowanie postępów.

Przeszkol nauczycieli i personel placówki w zakresie pracy z dziećmi z problemami emocjonalnymi. Daj im wskazówki dotyczące dostosowania programu nauczania i środowiska do potrzeb tych dzieci.

Dostosuj środowisko placówki, w tym meble, materiały dydaktyczne i infrastrukturę, aby były dostępne dla dzieci z problemami emocjonalnymi.

Regularnie monitoruj postępy dziecka i dostosowuj plan wsparcia w miarę potrzeb. Śledź osiągnięcia i udostępniaj informacje rodzicom.

Zachowaj otwartą komunikację z rodzicami i konsultuj się z nimi na temat postępów i zmian w planie wsparcia.

Promuj integrację dziecka z problemami emocjonalnymi w grupie rówieśniczej. Zachęcaj inne dzieci do akceptacji i wsparcia rówieśnika z problemami emocjonalnymi

Zapewnij rodzicom możliwość udziału w spotkaniach i konsultacjach dotyczących rozwoju ich dziecka oraz współpracy z placówką

Podstawa prawna: Konwencja o Prawach Dziecka

Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia dla dzieci z trudnościami w koncentracji/ Procedura postępowania w przypadku zgłoszenia potrzeby wsparcia dla dzieci z trudnościami w samodzielności

Osoba zgłaszająca (rodzic, opiekun) informuje klub dziecięcy o potrzebie wsparcia dla dziecka z trudnościami w koncentracji/w samodzielności.

Przeprowadź rozmowę z rodzicami dziecka, aby uzyskać więcej informacji na temat problemów z koncentracją/samodzielnością dziecka, jego potrzeb i celów rozwoju.

Przeprowadź indywidualną ocenę dziecka, aby określić jego umiejętności, potrzeby edukacyjne i socjalne.

Jeśli to konieczne, współpracuj z zewnętrznymi specjalistami, takimi jak terapeuci, psycholodzy, logopedzi itp., aby uzyskać dodatkową wiedzę i wsparcie.

Opracuj plan indywidualnego wsparcia który będzie dostosowany do potrzeb dziecka. Plan powinien uwzględniać cele rozwoju, metody nauczania, terminy i monitorowanie postępów.

Przeszkol opiekunki i personel placówki w zakresie pracy z dziećmi z trudnościami w koncentracji/w samodzielności.. Daj im wskazówki dotyczące dostosowania programu nauczania i środowiska do potrzeb tych dzieci.

Dostosuj środowisko placówki, w tym meble, materiały dydaktyczne i infrastrukturę, aby były dostępne dla dzieci z trudnościami w koncentracji/w samodzielności.

Regularnie monitoruj postępy dziecka i dostosowuj plan wsparcia w miarę potrzeb. Śledź osiągnięcia i udostępniaj informacje rodzicom.

Zachowaj otwartą komunikację z rodzicami i konsultuj się z nimi na temat postępów i zmian w planie wsparcia.

Promuj integrację dziecka z trudnościami w koncentracji/w samodzielności w grupie rówieśniczej. Zachęcaj innych uczniów do akceptacji i wsparcia rówieśnika z problemami emocjonalnymi

Zapewnij rodzicom możliwość udziału w spotkaniach i konsultacjach dotyczących rozwoju ich dziecka oraz współpracy z placówką

Podstawa prawna: Konwencja o Prawach Dziecka

Prawa i obowiązki osoby sprawującej opiekę w ramach poszczególnych czynności związanych ze świadczeniem usług opieki nad dziećmi

Prawa osoby opiekującej się dziećmi:

Opiekun ma prawo do środowiska pracy wolnego od zagrożeń, które mogą wpływać na jego zdrowie czy bezpieczeństwo.

Opiekun ma prawo do odpowiedniego przygotowania i szkolenia w zakresie opieki nad dziećmi, pierwszej pomocy czy ewakuacji w razie pożaru.

Opiekun ma prawo do przerw w pracy oraz odpowiedniej liczby godzin wypoczynku między kolejnymi dniami pracy.

Opiekun ma prawo do wynagrodzenia zgodnie z umową oraz przepisami prawa pracy.

Opiekun ma prawo do jasno określonych warunków zatrudnienia, które obejmują zakres obowiązków, czas pracy, wynagrodzenie i inne istotne kwestie.

Opiekun ma prawo do równego traktowania bez względu na płeć, rasę, wiek, wyznanie czy orientację seksualną.

Obowiązki osoby opiekującej się dziećmi:

Opiekun jest zobowiązany do dbania o fizyczne, emocjonalne i społeczne potrzeby dziecka.

Zapewnienie bezpiecznego środowiska dla dziecka, ochrona przed potencjalnymi zagrożeniami.

Opiekun jest zobowiązany do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji dotyczących dziecka i jego rodziny, chyba że ujawnienie tych informacji jest wymagane przepisami prawa.

Regularne informowanie rodziców o stanie zdrowia, zachowaniu i postępach dziecka.

Wspieranie rozwoju fizycznego, umysłowego i społecznego dziecka poprzez odpowiednie zajęcia i zabawy.

Dbanie o czystość dziecka, dbanie o jego higienę osobistą oraz zapewnienie czystego i higienicznego środowiska.

Udzielenie pierwszej pomocy w razie potrzeby i niezwłoczne poinformowanie rodziców oraz, w razie konieczności, służb medycznych.

Opiekun musi przestrzegać wszystkich przepisów i procedur związanych z opieką nad dziećmi, w tym przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Procedura obserwacji i monitorowania rozwoju dziecka

Opiekunowie obserwują dzieci podczas codziennych zajęć, notując zachowania, umiejętności i interakcje z innymi dziećmi.

Należy tworzyć indywidualne portfolio dziecka: Zawiera prace dziecka, zdjęcia, notatki opiekunów oraz inne materiały świadczące o rozwoju dziecka.

Tworzone są standardowe listy kontrolne umożliwiające ocenę postępów w poszczególnych obszarach rozwoju.

Przeprowadzane są regularne, krótkie rozmowy pomagające zrozumieć uczucia, myśli i perspektywy dziecka.

Obserwacje codzienne są przeprowadzane stale, podczas każdego dnia spędzonego przez dziecko w klubie dziecięcym. Formalniejsze metody, takie jak checklisty rozwojowe, mogą być przeprowadzane co kwartał lub dwa razy w roku.

Wszystkie notatki, listy kontrolne i inne materiały są przechowywane w indywidualnym folderze dla każdego dziecka.

Informacje są regularnie aktualizowane, a wszelkie zmiany w rozwoju dziecka są odnotowywane.

Co najmniej dwa razy w roku opiekunowie spotykają się z rodzicami, aby omówić postępy i obserwacje dotyczące ich dziecka.

Rodzice mają prawo wglądu w portfolio swojego dziecka w każdej chwili.

Rodzice są zachęcani do dzielenia się swoimi spostrzeżeniami i obserwacjami związanymi z rozwojem dziecka w domu.

Wszystkie informacje o dziecku są traktowane jako poufne i udostępniane tylko upoważnionym osobom.

Materiały dotyczące obserwacji są przechowywane w bezpiecznym miejscu, niedostępnym dla osób nieupoważnionych.